МЫТАРСТВО. ГІ.

И сѧ найде предъ насъ, що ѥ злопомненїе, тамо безъ милость ѩспытуватъ тїѧ що дѫржатъ гнѣвъ (карѣсъ), кой враща зло за зло, що не сѧ прощаватъ, кой са таквїѧ ако не сѫ сѧ простиле нихъ ѿ тамо сосъ много лютость, гордеаи дїаволи ги ѿвѣдуватъ подъ земли оу тартаръ що ѥ мразъ студенъ и тамо мене мѣть Божїѧ запази, немыслихъ зло на тїѧ що ми чинеха пакости, и кой ми зло мыслеха, но азъ що бѣхъ доволна мѣть имъ показувахъ и оу тѧ стража не найдохсѧ должна нищо, и плачеха дїаволи-те защо си свободна поминувахъ ѿ нихните лютни рѫцы, и ныѧ надалеко ѿтидохме и сѧ радовахъ заради Гда, и пытахъ сѵтїи агїли, що ме водеха и рекохъ, ви сѧ молимъ вамъ Гдари мой, да ми кажете ѿ каде знаѧтъ тїѧ страшни воздушны дїаволи на всичките чѣцы грѣховете секїй що чинилъ зло, както и моите зли грѣхове, що ми ги показоватъ не само на явно, що ѥ оучинено, но и скрыените грѣхове ми показлха ѥдно по ѥдно, и ми ѿговорнха сѵтїи агїли. Секїй Хртїанинъ ѿ сѵтаго крщенїѧ Бгъ му праща агїла, да го чува невидимо, той агїлъ оучи человѣка на добро, и чува го ѿ зло, и денѧ и нощѧ, доде ѥ живъ чѣкъ, така и темный кнѧзь дїаволъ жали и завиди, иска всички-те человѣцы, да ги привлече оу своѧ погибель, да сѧ мѫчатъ за ѥдно сосъ него и праща ѥдних ѿ лукави-те дїаволи, да